

Čovjek kao Energija

Da netko ima baš „dobru vibru“ ili da se u nekom prostoru osjeti „negativna energija“ postali su normalni izrazi koje većina ljudi spontano upotrebljava. No u njima se krije duboka istina: čovjek je, kao i svemir, čista energija

Taj pristup - kao i onaj da ljudi nisu tjelesna bića s duhovnim iskustvom, nego duhovna bića s iskustvom tijela - dokazuje i suvremena fizika. Znanje o iskustvima ljudi koja se opisuju kao duhovna, a u stvari su energetska te povezana s višim tj. proširenim stanjima svijesti, drevne su civilizacije jasno znale. I živjele. Postoje brojni zapisi o tome, kao primjerice oni iz hinduske tradicije koji jasno opisuju razne dimenzije svemira, astralne svjetove i kretanje po njima. No, za um zapadnog čovjeka sve donedavno (do jačeg prodora istočne filozofije), bile su pjesnička fantazija.

Ipak, reiki, prana i *theta healing* te ostale tehnike energetskog rada su, kao i dokazani rezultati iscjeljivanja na daljinu, počeli otvarati um čovjeka na mogućnost postojanja ostalih realiteta.

Kako fizika objašnjava dodire naših „polja“

Polje je definirano kao stanje u prostoru koje ima potencijal da proizvede snagu. Stara Newtonova mehanika tumačila je interakciju pozitivno i negativno nabijenih čestica (protoni i elektroni) pojednostavljeno, govoreći da dvije čestice privlače jedna drugu kao dvije mase. No, Michael Faraday i James Clerk Maxwell su, međutim, smatrali da je prikladnije primijeniti teoriju polja te reći da svaki naboj stvara "poremećaj" ili "stanje" u prostoru oko sebe, tako da drugi naboj, ako je prisutan, osjeća energiju. Tako je nastala zamisao o svemiru ispunjenog poljima koja stvaraju energiju i koja su u interakciji.

Ovo je znanstvena postavka koja objašnjava ljudsku sposobnost utjecaja jednih na druge: to je, primjerice, ono kad čovjek točno zna tko ga zove na telefon, ili osjeća da ga netko gleda s leđa, ili odmah zna da li mu se određena osoba sviđa ili ne. Sve to se može tumačiti skladnim ili neskladnim dodirima naših polja. A poljima se, također, dugo bavi fizika: dr. Leonard Ravitz sa sveučilišta William i Mary pokazao je 1959. godine da se ljudsko energetska polje mijenja u skladu s nečijom mentalnom i psihološkom stabilnošću te sugerirao da promjena u tome misaonom polju izaziva psihosomatske simptome, što dokazuje učinak afirmacija i tzv. pozitivnog mišljenja.

Dvojaka priroda Jednog

Fizičari su, također, na pokusu sa svjetlošću, ustanovili da je svjetlost istovremeno i čestica i val, dokazujući time njezinu dvostruku prirodu. No, pokazuje li se kao čestica, ili kao val - utvrdili su - ovisi o tome promatra li se ili ne, eksperimentima s fotonskim detektorom. To znači da čovjekovo promatranje (usmjerena Svijest) utječu na svjetlosne valove/čestice stvorene milijardama godina prije nečijeg rođenja: zbog toga misli mijenjaju stvarnost, trenutnu ili „prošlo-buduću“. Isto tako, pokazuje da svako promatranje proizvodi efekt na promatranu strukturu.

Ova dvojaka priroda svjetlosti dokazuje i da u Prirodi, Svemiru, Postojanju i Istini nema isključivosti: noć i dan, bijelo i crno, božansko i demonsko su komplementarni i problemi ne nastaju uslijed tih suprotnosti, nego uslijed pružanja njima. Duhovnim rječnikom rečeno, uslijed neprihvatanja prirodnih procesa i ne življenja u skladu s njima. Svemir je, dakle, mjesto očitih suprotnosti koje skladno nadopunjuju jedna drugu, a ne suprotstavljaju se jedna drugoj (ili bore uzajamno, kako se dugo mislilo). Naravno da su drevne tradicije i ovo oslikale - najjasnije Tao u obliku yina i yanga, a i druge koje govore o jednoj Božanskoj sila koja se manifestira kroz ples svojih suprotnosti.

Čovjek je Cjelina: holografski svijet

Priču o tome kako Bog stvori čovjeka na sliku svoju odavna se svela samo na crkveni arhaizam. No, postojanje božanske iskre u čovjeku je istina koju također dokazuje fizika. Kako, naime, napreduje znanstvena tehnologija koja omogućava sve dublji i osjetilniji prodor u materiju, trenutni znanstveni pogled na stvarnost podržava ideju o tome da smo sastavljeni od energetskih polja te ide dalje... do dokaza holografskog svijeta.

Naime, cijeli svemir je dinamički splet nerazdvojivih energetskih uzoraka te na bitan način uključuje promatrača (promatranje tj. Svijest mijenjaju strukturu, kao u primjeri pokusa sa svjetlosti). Uslijed toga, ne postoji nešto što je „dio“ svemira, pa tako ni ljudi nisu njegov dio. Nego su svemir sam. I to je odavna poznato pjesnicima - govore da, promijeniš li jednog čovjeka, promijenio si čitav svemir. Dakle, čovjek nije dio cjeline, nego cjelina.

Time se, među ostalima, bavio i fizičar David Bohm koji u svojoj knjizi „Skriveni poredak“ („The Implicate Order“) piše kako znanost koja svijet pokušava razbiti na dijelove, ne može pronaći osnovne fizikalne zakone. On je, pak, govorio o "implicitnom uvijenom poretku" koji postoji u nepojavnom obliku i osnova je na kojoj počiva čitava pojavna stvarnost. Pojavnu stvarnost (manifestaciju), fizičar Bohm naziva "eksplicitnim odvijenim poretkom" te tvrdi da razumijevanje tih dvaju poredaka nudi

hologramski pogled na svemir. Pojam holograma znači da svaki dio u potpunosti predstavlja cjelinu i može se iskoristiti za rekonstrukciju čitavog holograma.

Fizičari kažu da je svemir neodvojiva cjelina, a mi skupa s njim: jedan od načina tog iskustva je meditacija koja proširuje svjesnost te je dovodi do onih razina, dimenzija i frekvencija u kojima možemo svjesno i kreativno koristiti sile Života svjesnom upotrebom energije za najviše dobro svakoga.

www.elementi.hr